

liefsste Oona,

Wat geniet ik van het lezen van je prachtige brief. In mijn hoofd speelt zich je analogoog-machinale voorstelling af, althans: Hoe ik denk dat hij eruit zal zien. Ik stel me zo voor dat het magisch is en verwondert. Je vraagt of de fysieke werkelijkheid volledig met digitale informatie beschreven kan worden en waarom dat zo belangrijk is. Je vraagt of het ons zal verdeden helpen. Ik lees in al jullie brieven een voorkeur voor het analoge. Niet zo gek voor mensen die al een week lang de tijd nemen elkaar met de hand te schrijven. Ik schrijf je vandaag op een gekke dag, daar kan ik niet omheen. Vandaag was de uitvaart van mijn tante, die een week geleden aan corona overleed. Ik kon vanwege maatregelen alleen aanwezig zijn bij een digitale live-stream van de uitvaart. Het was bizar en vreemd

maar fijn om te kunnen horen wat er gezegd werd en te kunnen zien dat er een aantal mensen was. Maar wat was het gek om daar niet te zijn. Analog met mijn lijf in die ruimte. Corona confronteert mij eigenlijk op een positieve manier met hoe groot ons verlangen is naar echt ~~het~~ contact, met het tekortschieten van digitaal of technologisch contact. Ik voel nu, ook al voor die uitvaart, meer dan ooit dat ik mensen wil zien en ontmoeten in levende lijve. Dat ik de mensen die ik liefheb wil omhelzen en geen genoeg kan nemen met een gezellige skype sessie. Dat vind ik een troostende gedachte. Misschien is het dus toch niet zo slecht gesteld met die digitalisering en die individualisering. Ik denk dat juist dat contrast tussen het analoge en technologische een heel interessant ~~maar~~ uitgangspunt zal zijn voor je voorstelling. Ik ben geen technologische pessimist.

Deze brief komt zelfs van een technologie fan. Afgelopen jaar maakte ik voor het eerst een voorstelling in Virtual Reality en ik kijk uit ~~naar~~ naar veel meer onderzoek binnen dit medium. Ik ben niet zo zeer geraakt door het medium omdat het technologisch is denk ik. Het is meer dat het mij alle mogelijkheden verschaft om het onmogelijke en het magische vorm te kunnen geven. Ik ben geraakt door haar ontastbaarheid en de mogelijkheid om vanuit het niets een niet-bestaande wereld te bouwen. Of eerder een wereld die ergens hangt tussen bestaan en niet bestaan. Een Tussenwereld / schijnwereld. Een plek waar we rond kunnen dolen zonder lichaam. Een plek waar natuurwetten niet bestaan en de trias politica nog niet door mensen is bedacht. Een plek die anders is dan de aarde en waar we dan misschien soms naar kunnen vluchten. Ik zou afwijken van het idee dat wat we

digitaal meemaken het zelfde
is als onze fysieke werkelijkheid.
In mijn droom omarmen we de
digitale wereld als fundamenteel
anders en richten we haar in als
een nieuwe planeet die we hebben
ontdekt. In mijn ogen is er niet
genoeg aandacht en positieve creativiteit
om op die manier om te gaan met
de digitale wereld. Misschien
wel om wat je zegt: Dat het lastig
zou kunnen zijn een digitale internet
wereld te ontwikkelen die niet in
de greep is van neoliberaal marktdenken.
Ik ben er nog lang niet uit! Interessant
is het wel. Ik ben benieuwd hoe jij
hetrover denkt. Nog iets leuks
trouwers: In vte zijn mensen ongelofelijk
hard bezig om de virtuele wereld
tastbaar te maken. (Ik verwonder me
daar soms over omdat ik juist de
ontastbaarheid de kern van het
medium vind.) Nu is er een soort

handschoen die je aan kunt trekken
en als je den in VR iets vastpakt
zorgen touwtjes aan je vingers voor een
soort tegendruk, waardoor je het
gevoel hebt dat je iets vastpakt.
Daar moest ik aan denken (misschien
ook door je touwtjes machine). Ik
vind het een leuk beeld die de
strijd tussen analog & digitaal en
tastbaar & ontastbaar uitbeeldt.

Wfs,
Celine